

ИРЕТИЛАТА ИЗНОСИ:
Месечно 3 франка, годишно 9 франака,
годишње 36 франака

ЦИНА ОГЛАСИМА:
0.20 фран. од петног реда, већи
реклама по погодби. Новац се подјаве држави и коми-
сарима и дипломатским заступништвима.

ЛИСТ ИЗДАВА СВАКИ ДАН ПО ПОДНЯ.
Пошту слати преко Краљ. Срп. Генерал. Консулата
у Солуну.

РУКОПИСИ СЕ НЕ ВРАЂАЈУ
Став редакције Коломбо улица бр. 33 Salonique

Поједијни бројеви се могу добити у Солуну код аген-
ције „Друштва грчке штампе“ улица Булгарског
бр. 5, близу главне поште.

ВЕЛИКА СРБИЈА

LA GRANDE SERBIE

БРОЈ 10 сант.

Директор А. ЈОВАНОВИЋ

БРОЈ 10 сант.

НАРОДНИ ПРАЗНИК

РОЂЕНДАН Џ. К. ВИСОЧАНСТВА НАСЛЕДНИКА ПРЕСТОЛА

„Зна Џушана родит Српка, зна дојити Обилиће;
„ал' хероје ја Пожарске, дивотнике и племиће,
„гле Српкиње сада рађу! благородством Србство дише!
„бјежи, градна клетво, с рода — завјет Срби испуниши!“

Владика Раде.

Данас је велики наш народни празник: *Рођендан Његовог Краљевског Височанства Наследника Престола Александра*, — дан захвалности и молитве, дан нада и чежње, дан поуздања и вере, дан поноса и славе.

У храму своје честите душе, Српски Народ: и онај део на фронту са пушком у руци, и онај на ослобођеној груди са захвалношћу у срцу, и онај у туђини са обезбеђеном пријатељском заштитом, и онај у оковима ропства са трновим венцем на глави, пали данас небројене свеће најплеменитијих својих осећаја и на коленима, побожно и скрушеном, приноси Богу Истине и Правде топле молитве за дуг живот и срећу Великог Слављеника, — наде и вере своје, весника и представника слободе и лепице будућности Србинове, носиоца велике мисли народне.

Поникао из народа, Он је, као Славни Син Великога Оца, растао и живео за народ, да би се у народу и за народ дигао до пједестала — славе. Завелео ја Свој народ до самопожртвовања за његово добро, и зато је осетио безграницну љубав највећих хероја Свога времена.

Скроман у срећи и слави, био је велик у данима искушења, а горостасан у часовима страдања. Кад је повео народ трновитом стазом части и поноса, да брани гробове и аманете предака, Он је био први у редовима; свој део славе примао је последњи. Уз колено Свога легендарног Оца, а под пакленом ватром непријатељске избезумљености, одвео га је доцније, с Рудника и Сувобора, на крима највеће славе у историјску бесмртност.

Био је велик унесаломљивој моћи и ратничкој срећи народној. А и данас је недостижим и у срећи и у патњама његовим.

У најтежим данима наше народне несреће био је највећи; физички најнежнији, показао се душевно најсилнији. Прешавши, гладан и жедан, уморан и болан, непрходне кршеве албанске, одрекао се свечано Себе, да би помогао и последњем мученику народном. Видећи како тешко иде са спасавањем напаћене српске војске и плашећи се да један део не пропадне од заборава, Он је, у пркос противним саветима, остао доследан старавају и љубави према народу. »Нећу да идем о-

давде — рекао је тада — док се и последњи *Мој војник не украца и не избави!* И у том случају, као и у свима другим, Он је љубав према народу посведочио Својим самопожртвовањем.

Од народа се ни доцније није одвајао. За опште добро чинио је и учинио све што се могло учинити.

Стојећи, на челу Своје храбре Војске, Он је њу пазио и спремао; а кад је спремио и поткрепио, повео ју је у Отаџбину и раскинуо прве тешке окове ропства. Слобода је, истина, озарила тек мали део наше драге Србије; али и тај мали део поткрепљује веру у остварење свију идеала нашег народа и даје права на признање: да нисмо бескућници и без Отаџбине.

Овај први успех после Новог Косова надмашио је славом све бесмртне подвиге прошlostи. Најлепши венац славе припада Најзаслужнијем међу заслужнима. Он је у слави водио Своју Војску, Он ју је до славе довео, Он ће је у слави до коначне победе одвести. Његово дело обасаје и нарштаје. Опште признање забележиће Историја:

»Плам ће вјечно животворни блистат Србу твоје зубље, „све ће сјајнији“ и чудеснији у јускове биват дубље!“

Вршилац дужности Краљеве био је и остаје раван и достојан Врховном Команданту прослављене Војске.

Наша праведна ствар нашла је достојног По-

борника; Српски Народ добио је незамењивог Представника; Узвищени Краљ подигао је и Великој Србији спремио и наимено славног Владаоца.

Данаšњи народни празник одјек је среће и поноса народног. Он је посвећен молитвама и захвалностима Богу на великој милости данашњег дана. А тим искреним и топлим молитвама нашег народа придржујемо и ми своје, и молимо се Великом Богу, да данашњег Слављеника обдари здрављем и срећом и сачува Га напаћеном Српском Народу до крајњих граница јудског живота.

Са уздасима и сузама оних у ропству, са искреним речима оних у туђини, са топлом захвалношћу оних у слободи и са громогласним узвицима ратника на фронту, из дубине своје српске душе, кличемо:

Да живи Његово Величанство Краљ Петар Први!

Да живи данашњи Слављеник, Његово Краљевско Височанство Наследник Престола Александар!

Да живи Краљевски Дом!

ГРЧКА ШТАМПА

„Елас“: Чани нам се да не ма никога који ба мислио да је кајзер предлажуји мир веровао да ће се обратити пажња његовим предлогима. Охоли и надмена тон његових предлога уверава нас у то. Јер вели да их предлаже „као победилац.“ Додуше додаје да се помоћу услова које подноси обезбеђује трајан мир, али извесно да при томе не за-

боравља да није то главни циљ Савезника, него право народности, које „побејилац“ кајзер неће да узме у обзир у овоме рату..

Гледајући замореност својих војника и глад свога народа, и предвиђајући будуће велике поразе своје војске, кајзер се јамачно узда да добије неко примирје, које би искористио за много шта као и за одмор своје војске. Али и ако не добије примирје, он ће се бар мочи правдати пред својим народом да није он узрок пронужењу рата, а пред целим светом који је на њега бацио проклетство за ово страшно људско крвопролиће као је он, и ако победилац, предлагао мир, али како су настављање овог рата наметнули они који су у истини први државци и варвари. У радњама кајзеровим опажа се дакле нешто сасвим слично ономе што се види у делу Константина који је у Атини ради по његовим упутствима.

Али макаква била подасна тачка његових мисли и његов циљ, — било позивање поданика на нове жртве, било умирење неутралних држава и нарочито Америке, било страх од долaska на владу свемоћног у Енглеској Лојда Џорџа, било просто питање била расположењима Споразума, — једно је извесно: а то је да његови предлози значе признање слабости Немачке. А из тога у писању европске штампе данас свак се може уверити да ни једна од савезничких држава није расположена да ову немачку слабост остави на миру да би у будуће опет ојачала и да постане вечно страшило за човечанство.

„Фос“: Иницијативом општине и еснафа по целом систру Лезбосу (Митилени) одржани су парадости. Тако исто одржани су свенародни митинги на којима је краљ Константин оглашен за свргнутог с престола.

ФЕЉТОН

Овчепољски

БУДУЋИ КРАЉ

На рођендан Наследника Престола.

Ми ћемо, у више сile по-бедити, ми морамо победити, јер се боримо за најлепше, најсветије и најузвишије начело правде и истине.

Тако је вре по годана осећао, мисlio и говорио цео наш народ, а када је затрпео први српски топ, весник нових дана и символ народног ујединења, тада је пре зрења раја поверио да се може и петвековно царство заљујати, оно царство од кога су некада стрепили толико моћни краљеви и сили цареви!

Ми морамо осветити Косово, расујевања и осећања покретале

су унуке Великог Вожда за велика и славна дела.

И једнога октобарског дана суючише се на Нагоричком пољу две силне и храбре војске.

Зар се сме замислити да се царство брави од краљевства, напред — то је била наредба охолија Османлија — нема те силе која је у стању да победи непобедне сине Истока. Мисмо господари земље и градова, јер је наша сила власт, говораху Турци. И тада густа легиона полетеће напред, затгрмиће стога топова чије се рике помешају са громом и клокотом силних плутона метралеза. Борба какву до тада не забележи ниједан српски хроничар, већ — то је крвава битка за какву не зна османска повест. И после два да на Куманово је постало сведок турске погибије. Једно младо

краљевство надвлада стародревно царство.

Косово је освештено.

И ту беше Ти, букући краљу, који на челу прве армије однесе тако сјајну и величанствену победу...

Па вак господар Стамбола и цар Истока је упоран и силен, звр он да се покори невернику — не, то не може бити!..

Али када српски пукови испишају на својим заставама имена Скопље, Бабуна, Прилеп, Облатово, Битољ, Драч, Скадар, Једрене, онда када се српска круна уреши новим алемовима који заблистају најлепшим сјајем српског витештва и силне моћи, тада се пред неверником поклони и пророков намесник: на сабљи сам узео, на сабљи си добео!..

И тада, када су се напиши

тешки борци, увенчани лаворијама победе и славе, српима своме дому у загрљај својих миљака и хратих деси се оно, чему се нико није надао!

Неверни сусец и подмукли савезник припремају је једну крваву и страшну ноћ! Немују се била ускла пространа и богата поља и плодне равни; он је хтео покорење и наше дивне и питоме стајбанске: није чудо, јер је у крв потомака сировог Аспаруха, народ који се вазда поноси, одушевљава и дчи делима крзловачког Крума и подвизима подмуклог Бориса!..

И тада си ти, будући краљу, био сведок једног дивног и величанственог привора који се одигравао на падинама Рајачинског Рида, посматрајући како се твоја армија, у највећем налету, дивовски борци, хватајући се у ко-

